

κόμμα της Θεοδωρογιαννούλας. Τι νομίζετε ότι συνέβη; Απεφάσισεν ή αντίπολίτευσις ν' αγωνισθῇ μόνη τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀφοῦ μάλιστα ἐτοιμάζεται καὶ διατρανοί, οὐχὶ πλέον νὰ ρίψῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ νὰ κατηγορήσῃ αὐτῆς ἐπὶ διαφοροῖς ἐγκλήμασιν; Ἄς νὰ μὴ. Ἡνῶθη τοῦλάχιστον μετὰ τῶν οὐδετέρων; οὐχί· διατί δὲ νομίζετε; διότι ἄλλοτε δὲν συμφώνησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν ρουσφετιῶν. Ἰδοὺ ποῦ τὰ πράγματα κατέληξαν, φίλε Καλιβάν. Ἦ ἐν Ἠλείᾳ συμπολίτευσίς διεσπάσθη, καὶ τὸ μὲν ἰσχυρὸν αὐτῆς μέλος χειροκρατεῖται ἤδη μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως; δὲ κομμάτ' αὐτοῦ συνεσφίγγθη μετὰ τῶν οὐδετέρων!

Καὶ ἄλλο ἓνα ἐκ Πύργου:

Ἐνῷ ἀνεγίνωσκον τὴν ἐπιστολὴν μου ταύτην καὶ ἐνῷ ἀκριβῶς εὐρισκόμην εἰς τὴν περικοπὴν δι' ἧς διατείνομαι ὅτι οὐδ' ἔχρησε δημοτικῆς ἀστυνομίας ὑπάρχει ἐνταῦθα, αἰφνης, ὡς ἂν ἡ Πρόνοια ἤθελε νὰ με τιμωρήσῃ διὰ τὸ μέγα τοῦτο ἄδικημα, διεκόπην ὑπὸ μεγάλης βοῆς, συριγμάτων, γελῶτων, κραυγῶν φρενιτικῆς συνοδίας, διερχομένης ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας μου· ἐξῆλθον εἰς τὸ παράθυρον καὶ σοὶ βεβαίω ὅτι ἡσθάνην φρίκην παγώσασαν τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου. Δύο ταλαίπωροι νεάνιδες, ὑπηρετρίαι ὡς ἤκουσα, ἐσύροντο διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, μουντζουρωμένοι, ἐν συνοδίᾳ συριγμῶν καὶ γελῶτων ὑπὸ ἀπαισίων τινῶν μορφῶν, ἀστυνομικῶν κλητῶν καλουμένων. Λόγος τῆς πομπῆς ταύτης, ἦτο κατηγορία κατὰ τῶν δυστυχῶν τούτων πλασμάτων ἐπὶ κλοπῇ ἐνὸς φορέματος ἁξίας δραχμῶν εἴκοσι. Ἰδοὺ τρόπος τοῦ τιμωρεῖν, ὃν μετεχειρίζοντο κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας οἱ γείτονές μας οὐς θέλομεν νὰ ἐκπολιτίσωμεν ἡμεῖς οἱ κοσμοπολίται.

ΚΡΑΣΙ—ΨΗΦΟΙ

Σὰν κόκκιναις μοῦ φαίνονται ἡ κλασικαῖς σας μούραις, ἀλλὰ γιατί παρακαλῶ, ἡ τόση κοκκινάδα; μὴν ντρέπεσθε ἀληθινὰ γιὰ ὅλαις τῆς μουντζούραις, ὅπου καταμασκάρεψαν τὴ φίλη μας Ἑλλάδα; Ἄν γιὰ τοῦ ἔθνους τὴ ντροπὴ καθένας κοκκινίξῃ, ἀπὸ τὴν κοκκινάδα μας τὸ ἔθνος ἄς ἐλπίζῃ.

Ἀλλὰ ἐγὼ, ἀγαπητοί, αὐταῖς ἡ κοκκινάδες νομίζω πῶς σὰς ἔρχονται ἀπὸ τὸ ρεψινάτο, ποῦ τώρα τώρα πίνετε μὲ τόσοις φαφλατάδες, ὅπου ζητοῦν τὸν ψῆφόν σας καὶ τρέχουν ἄνω κάτω.

ὦ! ναι, Ρωμηοί μου, τοῦ κρασιοῦ μονάχα ἡ φωτιά σας κοκκινίζει μάγουλα καὶ μύταις καὶ αὐτιά.

Ποτὲ νὰ κοκκινίσουμε λιγάκι δὲν μπορούμε ἡμεῖς οἱ περιούσιοι πολῖται τοῦ Κυρίου, ἂν μιὰ ὁκὰ τοῦλάχιστον γερὸ κρασί δὲν πιόυμε, καὶ μὲ παράδες μάλιστα ἐνὸς ὑποψηφίου.

Ἐδῶ καθεὶς τὸν ψῆφον τοῦ τὸν δίνει μεθυσμένος, γι' αὐτὸ προκόβει καὶ ἡ βουλή, προκόβει καὶ τὸ γένος.

Κρασί καὶ ἅγιος ὁ θεός. Ἄς μὲ τοῦ κρασιοῦ τὴ ζάλη καὶ τώρα ἂν ψηφίσουμε θὰ δοῦμε προκοπὴ, ψηλαῖς θὰ μᾶς κατέβουνε ιδέαις ὅτ' κεφάλι, καὶ ὅλα θὰ πᾶνε μιὰ χαρὰ, ἂν γίνουμε στουπί.

Παντοῦ κρασί, μεθύσετε καὶ γι' ἄλλα μὴ σὰς μέλει, καὶ ἴσως ἡμεῖς τὴ δόξα μας τὴν ἔβροῦμε ὅτ' βαρέλι.

ὦ! εἶναι πρέλλα νὰ μεθᾶ, καὶ ἅπάνω ὅτ' οὐράνια νὰ βλέπης ἄλλους οὐρανούς με τρίδιπλο φεγγάρι. Τὴν ἐντροπὴ σου νὰ θάρρῃς γιὰ δόξα μὲ στεφάνια, καὶ ὁ κόσμος νὰ κατακυλᾷ ἔμπρός σου σὰν πιθάρι. Νὰ μὴ θυμᾶσαι τίποτα, πολέμους ἢ εἰρήνη καὶ ψῆφον σ' ὅποιον σὲ μεθᾶ τὸ χέρι σου νὰ δίνῃ.

Ρίξετε ψήφους, ρίξετε, μὰ ψήφους μεθυσμένους, ὅτ' ἡ καλὴ μὴ σιμώσετε, Ρωμηοί μου, νηστικοί, Κρασί γιὰ ὅλα τὰ χρυσᾶ ὄνειρα τοῦ γένους, κρασί καὶ γιὰ τὸν ψῆφόν μας καὶ τὴν πολιτικὴν. Κι' ἐγὼ μαζί σας ἀδερφοί θὰ πῶ καὶ θὰ μεθύσω, καὶ ὅλους σας καὶ ὅλαις σας καὶ ἐμένα θὰ ψηφίσω.

Τόκα λοιπὸν, μὰ κάμποσοι, νομίζω σὰν μεθοῦνε, μέσα ὅτ' οἶτρο τοῦ κρασιοῦ τὰ βάσανά τους λένε, κάμποσοι σὰν θεότρελλοι ἀδιάκοπα γελοῦνε, καὶ ἄλλοι σὰν μωρὰ παιδιὰ ἐπὶ τὴν καρδιά τους κλαῖνε. Καὶ ἐγὼ εἰς τὸ μεθύσι μου τρελλὰ τραγοῦδιὰ λέω, καὶ ἀπὸ καρδιᾶς μου ἔρχεται τὰ χάλι σας νὰ κλαίω.

Souris.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Φίλε Μὴ Χάνεσαι,

Θὰ συμφωνήσῃς βέβαια ὅτι τὸ ἀριστούργημα τῶν δημοσιευθέντων προγραμμάτων εἶναι τὸ τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ἂν θέλῃς δ' ἐν μέρει καὶ τὸ τοῦ κ. Ρενιέρη.

— Ἀρχαὶ αὐτοῦ : Ὁ νεκρωτισμός.